

*Hrůza v Huddersfieldu (nejen) aneb diverzita takřka 100%.
Odvážnější mohou rozkliknout obrázek ve větším rozlišení.*

Autor: Tobias Langdon

Observer je nedělní vydání známého listu *Guardian*. Vyšel v něm úvodník věnovaný událostem Hrůzy v Huddersfieldu. Stálo v něm mj., že „obětím strašlivých událostí v Huddersfieldu a dalších městech nijak nepomůže přehnaně vypjatá debata o rase“. Z tohoto úvodu autor dále pokračoval v mlžení (v originále *obfuscate* z latinského *obfuscare*, zatemnit), liberálům vlastním, prohaným způsobem. Níže novinový komentář otiskuji, doplněný mými poznámkami:

Slova nedokáží v plném rozsahu vylíčit strašné zneužívání, jehož se dopouštěla skupina dvaceti mužů v Huddersfieldu, odsouzených v dosud největším „groomingovém“ procesu v Británii. Muži zranitelným dívkám, někdy teprve jedenáctiletým, v ústavní péči a s poruchami učení, podávali alkohol a drogy, aby je sexuálně zneužili. Při tomto zneužívání docházelo mj. ke znásilňování intoxikovaných dívek za přihlížení ostatních, sexuálnímu zneužívání pomocí lahví a skupinovému znásilnění muži, kteří místo kondomů používali plastové sáčky.

Touha popustit uzdu hněvu je proto zcela pochopitelná. Přesto však nejdůležitější otázkou, již bychom si jako společnost měli klidně a racionálně položit, musí být především to, jak opakování podobného zneužívání předejít. (**The Observer view on dealing with child-grooming gangs**, 21. října 2018)

Mnohem důležitější otázkou pro *Observer* ve skutečnosti je, jak zamaskovat pravdu a vyhnout se tak zodpovědnosti za vlastní roli v těchto hrůzách. *Observer* se drží eufemistických termínů jako „gangy provádějící grooming dětí“ namísto pravdivého „gangy znásilňující děti“. A „předejít opakování podobného zneužívání“ není možné, protože v Británii žijí miliony nebělochů, prodchnutých duchem „patriarchátu“ v pojetí typickém pro takové výspy „kultury znásilnění“ Třetího světa jako Pákistán. *Observer* však masovou imigraci bezpodmínečně podporuje a chce, aby Británii svou kulturou nakloněnou znásilnění a misogynii obohatily další a další miliony barevných.

Ožehavá otázka etnicity pachatelů (všichni jsou asijského původu) však jako by otevřela stavidla přehnaných reakcí a vyhocené diskuse mezi těmi, podle nichž jsou rasa a víra těchto mužů hlavními činiteli při páchání zločinů na jedné straně a těmi, kdo jakoukoliv jejich roli rozhodně popírají. (**The Observer view on dealing with child-grooming gangs**)

Observer čeří vodu i zde: všichni pachatelé totiž byli pákistánského původu a takřka bez výjimky muslimové (jeden konvertita k **sikhismu** dost možná původně byl muslimem).

Kořeny tohoto zločinného chování jsou s velkou pravděpodobností nesmírně komplikované.

„Nesmírně komplikované“ ovšem nepřijdou feministkám, které vinu za toto „zločinné chování“ kladou na bedra **patriarchátu** a jeho **kultury znásilnění**. Patriarchát i **kultura znásilnění** se v Pákistánu i dalších zemích Třetího světa projevují nesrovnatelně výrazněji než v našich zemích, proto by feministky měly jednoznačně vystupovat proti masové imigraci z Třetího světa. Samozřejmě činí pravý opak a nadšeně ji podporují. Proto musejí lhát o jejich

důsledcích a nasazovat psí hlavu každému, kdo si troufne nahlas říct pravdu.

Je zcela zjevně nesprávné označovat, jak mnozí činí, víru s kulturou za jediný faktor. Svou roli mohla sehrát i profese: muži asijského původu bývají mnohem častěji než jiné skupiny součástí tzv. noční ekonomiky, což jim dává větší příležitost vykořisťovat zranitelné děti.

Pokud by skutečně byla vysvětlením gangů znásilňujících děti „noční ekonomika“, byly by podobné zločiny známou a běžnou součástí britské kultury už v 50. letech minulého století, jelikož „noční ekonomika“ byla naplno „obohacena“ přílivem barevných až koncem 20. století. Navíc se v Británii dosud najdou rozsáhlé oblasti jako Skotsko, kde „noční ekonomika“ zůstává bělošská. Přesto zde pedofilní gangy nekvetou, protože běloši v sobě nemají pákistánskou kulturu znásilnění ani muslimské přesvědčení o nadřazenosti mužů.

Odporné předsudky vůči převážně bělošským obětem z dělnických vrstev ve městech jako Rotherham a Rochdale nejsou omezeny jen na z drtivé většiny asijské pachatele, ale objevují se také u policistů a sociálních pracovníků.

„Sociální pracovníci“ jsou z naprosté většiny nadšeně levičáckí čtenáři *Observeru* a *Guardianu*. Britské policisty pak v guardianistické ideologii pilně školí už celá desetiletí. Pokud tedy tyto dvě skupiny projevují „odporné předsudky“ k nižším bělošským společenským vrstvám, má na tom lví podíl právě indoktrinace o běloších coby všemocných utlačitelích a bezmocných barevných obětech.

Kulturu ani jejich vlastní rasismu bychom sice neměli coby možné faktory při hledání odpovědí na to, jak se z lidí stávají zločinci, smést ze stolu, tvrdit však, že sexuální zneužívání dětí se koncentruje u členů určité etnické skupiny, by bylo absurdní až směšné. Dochází k němu všude.

Tvrzení, že „sexuální zneužívání dětí se koncentruje u lidí určité etnické příslušnosti“, ovšem ve skutečnosti nijak „směšné“ není. Bílí Angličané v Yorkshiru Pákistánci stále ještě početně výrazně převyšují a někteří z nich skutečně sexuálně zneužívají ženy a děti. Je však zjevné, že Pákistánci se dopouštějí zneužívání častěji a také bývá horší než u bělochů. „Sexuální zneužívání dětí“ se tak „koncentruje“ mezi Pákistánci. *Observer* tuto zjevnou skutečnost musí popírat, jinak by se jeho absurdní ideologie „lidské rovnosti“ sesypala jako domeček z karet.

Snadno lze ale uvěřit v existenci odlišných forem nebo různých projevů sexuálního zneužívání v odlišných kulturách. Pokud tomu tak skutečně je, musí být naším

prvořadým úkolem pochopení těchto odlišností.

Budeme-li se zabývat touto otázkou v první řadě s cílem předejít dalšímu zneužívání, je také na místě zdůraznit, že tím nijak nenaznačujeme vyšší míru či pravděpodobnost sexuálního zneužívání u celého jednoho náboženského či etnického společenství než u dalších. Právě proto byl lehkovážný, zjednodušující tweet ministra vnitra k případu tak hluboce nezodpovědný.

Jinými slovy je nanejvýš důležité, aby britské liberální elity pokračovaly v usilovném popírání pravdy. Muži z řad některých „náboženských či etnických společenství“ se skutečně dopouštějí sexuálního zneužívání dětí s mnohem větší pravděpodobností než jiní. Černoši a pákistánští muslimové zůstávají v Británii menšinami, ale pákistánští muslimové jsou zodpovědní za drtivou většinu případů skupinového znásilňování a nucené prostituce bělošských dívek v Yorkshiru i jinde. Černoši zase tvoří většinu pachatelů skupinových znásilnění v Londýně, zhusta páchaných na bílých ženách a dívkách.

Takřka s jistotou dojde k dalším procesům a dalším hrůzným odhalením. Ke kompletnímu zhodnocení institucionálních selhání, jež sexuální zneužívání umožnila, potřebujeme mnohem lépe pochopit i to, jak a proč se tito muži dopouštějí ohavných zločinů, aniž bychom předem zavrhlí jakoukoliv možnost. Smutnou realitou však zůstává, že k něčemu takovému může jen sotva dojít v ovzduší, kde se tolik lidí, včetně ministra vnitra, tak ochotně uchyluje k narativu, který nejméně vyhovuje jim samotným a nikoliv mladým obětem.

Člověk si není jistý, jestli se má smát nebo ronit slzy. *Guardianu* a *Observeru* ani v nejmenším nezáleží na „mladých obětech“. Jak řekla labouristická poslankyně Ann Cryerová ke svému úsilí odhalit sexuální zločiny, k nimž docházelo v jejím yorkshirském okrsku: „Nebylo možné *Guardian* nijak přimět, aby se o to zajímal. Jeho redaktoři jako by byli zcela pohlceni politickou korektností. Když už mě přímo neobviňovali z rasismu a náboženské nesnášlivosti – moje jméno se dokonce objevilo na webu Islamophobia Watch – tak jsem podle nich přinejmenším nechápala asijskou kulturu.“

***Guardian* i *Observer* vytrvale lžou, mlží a zamlčují svůj podíl na těchto hrůzných zločinech. Proto by měli šéfové i řadoví novináři těchto plátků zaujmout čelní pozice na seznamu těch, kteří budou v Británii jednoho dne souzeni za vlastizrady a „zločiny proti lidskosti“. Znásilnění přece je metoda vedení války, jak nám *Guardian* v minulosti tak rád opakoval. Liberální novináři po celé generace pomáhali barevným násilníkům v jejich válce proti britským bělochům. Viz předchozí řádky.**

Článek Tobiase Langdona *Appendix to Huddersfield Horrorshow: The Observer Obfuscates* byl publikován na webu *The Occidental Observer* 2. listopadu 2018.